

איש כבודו בריך אותם

מרכזה של פרשת ויחי ועיקר עניינה הינו ברכות ובעיקר ברכות יעקב השונות (לנכדיו ולאחר מכן! לבניו).

התורה מסכמת את ברכות יעקב לבניו בפסוק הבא: "כִּלְאֶלֶה שְׁבִטִי וְשָׂרָאֵל שְׁנֵי עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר־דָּבַר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיִּבְרָךְ אוֹתָם אִישׁ אֶשֶׁר כִּבְרָכְתּוֹ בְּרָךְ אוֹתָם" (בראשית מט כח).

חז"ל שמו לב לשינוי הסגנון בפסוק במעבר מלשון יחיד לרבים. הלא היה צריך לשמור על אחידות: או איש כבודו בריך אותם, או איש כבודו בריך אותם.

כמה תשובות בגוונים ואף מישורים שונים בפי חז"ל הנלמדות משוני זה. אחת מהן מצויה בפסיקתא:

"ולפי שחלק להם את הארץ, ונתן ליהודה שעורים, ולנפתלי חיטים, יכול לא יהו אוכלין אלו משל אלו, ת"ל איש אשר כבודו בריך אותם, הכליל הברכה לכולם." (פסיקתא זוטרותא (לקח טוב) בראשית פרק מט פסוק כח (פרשת ויחי)).

לאמור: כל אחד מבניו של יעקב קיבל ברכה ייחודית המתאימה לאופי הייחודי שלו ולנסיבות חייו ונחלתו, ויחד עם זאת הברכה הכוללת לא תצמח אלא כאשר הבנים ידעו ליצור מפגש מפרה ובונה בין כל התכונות והיכולות השונות של כל שבט ושבט. כל שבט קיבל ברכה מיוחדת המתאימה לו – "כבודו" אבל הברכה הכוללת לכלל הבנים ל"אותם" תצמח רק מתוך צירוף הברכות – כאשר השבטים ידעו לאכול אלו משל אלו (דומה שמיד מהדהדת באזנו המשנה הדנה בהוראה כיצד מנהלים מחלוקת וזאת ביחס למחלוקת בית שמאי ובית הלל: "אף על פי שאלו אוסרין ואלו מתירין אלו פוסלין ואלו מכשירין, לא נמנעו בית שמאי מלישא נשים מבית הלל, ולא בית הלל מבית שמאי. כל הטהרות והטומאות שהיו אלו מטהרין ואלו מטמאין, לא נמנעו עושין טהרות אלו על גבי אלו" – משנה מסכת יבמות פרק א משנה ד).

העקרון הזה של אחדות ולא אחידות אכן מצוי לרוב הן בתנ"ך והן בחז"ל, ואולם דומה שיש בו עומק מיוחד דווקא על רקע ברכתיו של יעקב.

כל בר בי רב מכיר את המדרש הידוע על הפסוק: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶלְבָּנָיו וַיֹּאמֶר הֶאֱסָפֹךְ וְאֶגְדֶּה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר־יִקְרָא אֲתֶכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים - "ויקרא יעקב אל בניו. ביקש לגלות את הקץ, וסתמו הקדוש ברוך הוא ממנו" (מדרש אגדה (בובר) בראשית פרק מט פסוק א (פרשת ויחי)).

והתמיהה היא גדולה שהרי ספרי נביאים מלאים בתיאורים מפורטים עד מאד על אשר יקרה באחרית הימים ממלחמת גוג ומגוג ועד למגורי זאב עם כבש.

תשובות שונות ניתנו לתמיהה זו ובמסגרת קצרה זו אבקש להציע רעיון אחד. במקום אחר עמדנו על אחת המחלוקות היסודיות ביותר בעבר ואף בהווה בין הציבור החרדי לבין הציבור הדתי לאומי – שכונה בעבר "המזרחי" – על השאלה עד כמה הבאת גאולה לעולם תלויה במעשי האדם, בשותפות כה מורכבת ועמוקה שבין מהלכים אנושיים למהלכים אלוהיים (ולא רק בנושאי הגאולה חלה מחלוקת זו). וכך כותב האדמו"ר מסאטמר בספרו "ויואל משה", פרק נח:

"וכבר הבאתי דברי חכז"ל שאמרו על הכתוב 'ידוע תדע' (בראשית טו, יג): ידוע שאני מפזרן, תדע שאני מכנסן, ידוע שאני משעבדן, תדע שאני גואלם (בראשית רבה מד יח). ולכאורה יפלא מה שכפל הכתוב 'ידוע תדע' להזהיר את אברהם אבינו ע"ה בפרטיות על אלו העניינים של גלות וגאולה וקיבוץ גלויות שידע שהוא מהקב"ה, הלא המאמינים יודעים שגם בשאר דברים כל הנעשה הוא מהקב"ה והוא אחד מ"יג העיקרים לידע שהוא לבדו ית"ש עשה ועושה ויעשה לכל המעשים... מה שאין כן בענייני הגאולה צריך לידע שאך הקב"ה הוא העושה ואין לנו רשות לעשות מאומה אלא תשובה ומעשים טובים, ולכן טרח הכתוב לומר על זה 'ידוע תדע'....".

שתי אפשרויות היו ליעקב להיפרד מבניו במבט על העתיד. מבט אחד הינו מבט או חזון אסכטולוגי (משיחי) המדלג על כל הדרך עד לקראת ימות המשיח ונושא את המבט רק אליהם. אלא שלא זו הדרך ולא זו העיר.

ההגעה לימות המשיח ולקץ הימים אינה בדרך של דילוג על ההרים וקיפוף על הגבעות, אלא בעמל ויזע אנושיים רבים, ארוכים מייגעים ואף מתסכלים, תוך השקעה וטיפול של התכונות האינדיווידואליות האישיות והאנושיות של כל יחיד, קהילה וחברה ותוך ליכוד כל הכוחות הללו לחטיבה אחת. מהשליטה (שיש בה חיוב ואכמ"ל) של כלי חמש מכרותיהם ועד לזאב שבער יחלק שלל. מהעיסוק בחקלאות של בדם ענבים סתה ועד לסחר הבינלאומי של לחוף ימים ישכון.

מהסתתמות מעייניו הבין יעקב מיד, שדווקא בפתח הקמתה של האומה הישראלית, הצבת והעמדת החלום של אחרית הימים יסתמו את עיניהם של בני האומה לדרך שעליהם לעבור – ושהם חייבים לעבור, כדי להגיע להגשמת אותו חזון מיוחל. על כן הוא נושא מבטו דווקא להווה ולתכונות הנוכחיות של כל שבט, אשר אם ידעו לטפח אותם כבודו האישית, בסופו של דבר זה יקדם אדם ועולם – כבודו בריך אותם.

שבת שלום

יעקב שפיגלמן

”תורה והשירה” - תובנות ניהול מהפסטר פרשת השבוע / פרשת ויחי

מפטירין במלכים א ב א-ב: ”וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־דָוִד לָמוֹת וַיָּצֵא אֶת־שִׁלְמָה בֶּן־אֲמִי. אָנֹכִי הֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ וְחִזְקָתָהּ וְהִיִּיתָ לְאִישׁ”.

בין מחילה אישית לאחריות מערכתית

אירועי פרשת ויחי מתרחשים בסוף חיי יעקב אבינו, במצרים, סביב המאה ה־13 לפנה"ס (תקופת השעבוד והאבות), כאשר יעקב מברך את בניו ומעביר אחריות והמשכיות לדור הבא. אירועי ההפסטר מתרחשים בסוף ימי דוד המלך, סביב שנת 970 לפנה"ס, בעת העברת המלוכה לשלמה. הקשר בין הפרשה להפסטר הוא רעיוני ומנהיגותי: בשני המקרים, המנהיג מסכם חיים, מעביר הנהגה, ומצייד את יורשו לא בהוראות טכניות אלא בעקרונות, חכמה ושיקול דעת לניהול העתיד.

הפסוק

”וַתָּה אֵלֵינוּ כִּי אִישׁ חָכָם אָתָּה וַיִּדְעָתָ אֶת־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לּוֹ וְהוֹדֵתָ אֶת־שִׁיבָתוֹ בְּדָם שָׂאוֹל” (מלכים א ב ט)

הרקע

הפסוקים נאמרים בצוואת דוד לשלמה. דוד מזכיר את שמעי בן גרא, שקילל אותו בזמן מרד אבשלום, ושעליו נשבע בעבר שלא להמיתו לאחר שביקש מחילה. דוד המלך אינו מבקש נקמה ואינו סוגר חשבונות, אלא מזהיר מפני אדם מסוכן לערעור המלוכה ומפקיד בידי שלמה אחריות. הוא עצמו כבול לשבועתו, אך מבין שהשארית שמעי ללא גבולות עלולה לפגוע ביציבות שלטון שלמה. ”כי איש חכם אתה” - דוד מעביר לשלמה אחריות ושיקול דעת, לא הוראה לביצוע. חוכמה היא להבחין בין מחילה אישית לבין צדק ציבורי, ולפעול מתוך ראיית עתיד ולא מתוך רגש.

התובנה הניהולית

מנהיג רשאי למחול על פגיעה אישית, אך אינו רשאי לפעול באופן אוטומטי לוותר על יציבות המערכת. חכמה ניהולית אינה תגובה רגשית אלא הפעלת שיקול דעת, גבולות ותזמון נכון.

הפרקטיקה - קישור לעולם ניהול פרויקטים

מנהל פרויקט או מנהל בכיר לא ”סוגר חשבונות”, אלא מגדיר כללים ברורים, סיכונים ותנאי סף. מי שחוצה קווים, האחריות לפעולה היא ניהולית, לא אישית.

לסיכום

העברת הנהגה אמיתית אינה הוראות נקמה, אלא אמון בחוכמה, בשיפוט וביכולת להבחין בין אדם למערכת. מנהיג יכול למחול על כבודו האישי, אך אינו רשאי לוותר על יסודות הסדר, החוק והמנהיגות. דוד המלך מחל כאדם; שלמה נדרש לפעול כמנהיג.

דוגמה קלאסית וידועה למהלך דומה בעולם העסקי שאירעה בשנתיים האחרונות: רופרט מרדוק הוא בעלים ומייסד של אימפריית מדיה עולמית בתחום הפרסום והתקשורת. הוא העביר בשנתיים האחרונות את הנהגת אימפריית המדיה המשפחתית שלו (News Corp) לשני בניו - James & Lachlan Murdoch. שניהם קיבלו אחריות ניהולית ומועצות ניהול בחברות המשפחתיות. בעבר, היו סכסוכים ונקמות פנימיות בין הילדים (סה"כ 6 ילדים) על שליטה והשפעה בעסק המשפחתי. הירישים המיועדים פעלו בחוכמה, בדומה למסר שהעביר דוד המלך לשלמה בנו.

- לא סגרו חשבונות עם שאר האחים המתנגדים.
- הקפידו על שימור יציבות החברה והערכים המשפחתיים.
- פעלו לפי כללים מוסכמים שהבטיחו המשכיות ארגונית והובלה חלקה.

ליצילוי נשמת

עמית בונצל הי"ד, בן נועה ויצחק
רועי מרום הי"ד, בן טלי ורענן
אבי מורי ע"ה, אילן בן מרטה ומשה

שבת

י"ד טבת ה'תשפ"ו (3/1/2026)

שבת פרשת ויחי

16:27	כניסת שבת
17:28	יציאת שבת
18:03	צאת שבת ר"ת
הפטרת השבת:	
מלכים-א פרק ב, א-ב ויקרבו ימי דוד	

שהם

5:06	עלות השחר 90 (מ"ט)
5:30	עלות השחר 72
5:56	זמן טלית ותפילין
6:41	הנץ החמה
8:36	סוף זמן ק"ש למג"א
9:12	סוף זמן ק"ש לגר"א
9:39	סוף זמן תפילה למג"א
10:03	סוף זמן תפילה לגר"א

11:44	חצות היום והלילה
12:14	מנחה גדולה
14:41	מנחה קטנה
15:45	פלא המנחה
16:50	שקיעה
17:09	צאת הכוכבים
18:03	צאת הכוכבים לר"ת

דף יומי בבלי	זבחים ק"א
דף יומי ירושלמי	דיר ל'
עמוד יומי במשנה ברורה	חא קנא.
מב' פירי יומי	ממרים ג'
רמב"ם ג"פ	טוען ונטען טז
משנה יומית	ערכין - א א'

צביקה לשרותכם!

זקוקים לטכנאי מחשבים? למנועול? לאיש מקצוע לצביעת הבית? לאינסטלטור?

צביקה

054-593-3248

חידון א' ב' לפרשת ויחי

מאת זיוה מונסונגו

- הצעיר מבני יוסף.
 - מקום קבורת רחל.
 - שם נערך המספד הגדול שעשו ליעקב אבינו.
 - בברכתו מופיע הפסוק: "לישועתך קיויתי ה'".
 - ברכת הילדים בפרשה.
 - ביטוי המופיע אצל שלושת האבות לפני מותם.
 - בעל חיים הטורף טרפו במהירות.
 - משקה בפרשה.
 - נשארו בארץ גושן ולא עלו לקבור את יעקב.
 - כך מתחילה הברכה של יעקב בה אפרים מוזכר לפני מנשה.
 - הארץ בה ביקש יעקב להיקבר.
- המקום בו נראה הקב"ה ליעקב.
 - בנו של מנשה.
 - נבדל.
 - בגד, לבוש.
 - לפי המפרשים (מט. יא).
 - דם של פרי משבעת המינים.
 - השלמים: "בן ____ יוסף בן פורת עלי עין..."
 - כיום עיר בלבנון.
 - כלי נשק יורה חיצים.
 - יוסף מצווה אותם לחנוט את אביו.
 - סוג של נחש ארסי.
 - בברכתו של יוסף: מקום עמוק מאוד. מעמקי האדמה..

פרשה בתמונה / פרשת ויחי

”וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחננו אותו ויישם בארון במצרים” (בראשית כ כז)

ספר בראשית מסתיים בהתבססות בני ישראל במצרים אחרי מותו של יעקב. הפסוק האחרון בספר מתאר את מותו של יוסף, המשנה לפרעה, חניטת גופתו וקבורתו במצרים.

מוזיאון ישראל

צילום והקשר אבי אלטלף

ממשיכים לאורו של אור שנה שלישית

ערב לימוד לזכרו של יקניו אור ברנדס הי"ד

שיעור בליקוטי מוהר"ן בבית הכנסת "משכן אור" רחבת כלנית, שבונו ט', שהם

יום רביעי | אור ל"ט טבת | 7.1.26

הרב דוד סתיו

יום שלישי | אור ל"ז בשבט | 3.2.26

הרב שי מירון

יום שני | אור ל"ב באדר | 9.3.26

הרב מיכי יוספי

התכנסות, קפה ומאפה 19:40

תפילת ערבית 20:00

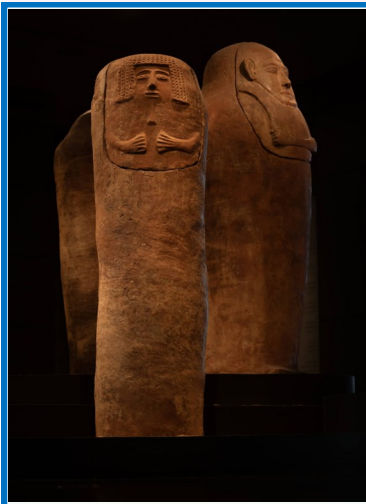
השיעור יתחיל בע"ה מיד אחרי התפילה

ליצילוי נשמת
טליה ברכה בת יצחק

מזל טוב!

לאפרת ולדניאל ברודסקי
לבר המצווה
של אלון

"מפי הדיבור" יצחק לקס

"מפי הדיבור" - סיפור חיים שהוא מורשת חיה

לפני כ-24 שנים, לאחר פטירת אבי ז"ל, ייסדתי מדור אישי ב"אגרת לשבת" וקראתי לו "מפי הדיבור". במדור זה העליתי על הכתב את סיפור חייהם של בני משפחה מקרב חברי הקהילה בשוהם, סיפורי חיים אנושיים, לעיתים דרמטיים, המזוהים בתוך ההיסטוריה של עם ישראל בדורנו.

הסיפורים תיארו תחנות חיים משמעותיות, התמודדויות, רגעי שבר וצמיחה, מורכבויות אנושיות, ובעיקר את הערכים, המסרים והתובנות שביקשו בני המשפחה להעביר לדורות הבאים. מכל סיפור כזה למדנו יחד מוסר השכל לחיים כעדות חיה.

לאחר פטירת אימי ז"ל חזרתי וכתבתי את המדור במשך כשנה נוספת. לאחר שסיימתי, פנו אליי רבים וביקשו שאמשיך, ובמשך תקופה ארוכה נמנעתי. מה שהחזיר אותי לכתביה הייתה חוויה אישית ומרגשת במיוחד.

כתבתי סיפור חיים על אדם יקר, וביום היארצייט שלו התכנסה המשפחה שלו, ילדים ונכדים וקראו יחד את סיפור חייו כפי שנכתב במדור. עבור רבים מהם הייתה זו הפעם הראשונה שבה סיפור חייו של סבא הפך למוחשי, סדור וברור. לא אוסף אנקדוטות, אלא סיפור שלם עם התחלה, דרך ומשמעות. באותו רגע הבנתי עד כמה הכתיבה הזו אינה רק זיכרון אלא העברה של מורשת, חיבור בין דורות, ומתנה למשפחה כולה ולקהילת שוהם.

מאז, ולאחר פניות חוזרות, נעתרתי וחזרתי לכתוב את המדור.

אני מזמין אתכם, מקרב חברי קהילת שוהם הרחבה, לפנות אליי אם תרצו להנציח בכתב את סיפור חייו של אבא, אמא, או כל בן או בת משפחה היקרים לכם. סיפור חיים שראוי להיאמר, להיכתב ולהישמר.

לקראת הפגישה בינינו, אשמח אם יהיו בידיכם:

- עיקרי קורות החיים

- זיכרונות אישיים ומשפחתיים

- מסר, תובנה או ערך מרכזי שהיה משמעותי במיוחד בחייו או בחייה

אם הדברים כבר כתובים, גם אם רק כטיטות או רשימת נקודות, הדבר יסייע מאוד.

בפגישה המשותפת נשלים יחד את הפרטים, נעמיק, נזקק ונערוך את הסיפור לכדי סיפור חיים שלם, מרגש ומכבד, בהיקף של כ-1,000 מילים, שיישא את רוח האדם, עשייתו, אמירותיו, משפחתו ותקופת חייו.

זהו סיפור פרטי שהופך לנכס משפחתי, ולחלק מן הפסיפס האנושי והערכי של הקהילה שלנו.

לתיעוד נא לפנות ליצחק לקס במייל laxizhak@gmail.com או בטלפון 050-880-6699

שימו לב—המנעו מדו"ח חנייה

החניות בחניון מעל בית ספר אבני החושן, בין ביהכ"נ "דורות אברהם" לביהכ"נ למכבים, בצד ימין, מסומנות לצוות בית הספר בין השעות 7:30-13:30—ראו תמונה.

החל מיום שלישי האחרון, 30/12/2025, עשרה בטבת, החלה אכיפה! רכב שלא תהיה ברשותו מדבקה המאשרת חנייה עלול לקבל דוח.

שימו לב, וחשבו אי נעימות!

בית מדרש שוהם—החלה הסדרה החדשה!

השבוע נפתחה סדרת השיעורים הששה-עשרה של 'בית מדרש שוהם', שמוקדשת לנושא: "תקופת בית שני – ממלכות ועד חורבן". כ-200 משתתפים מילאו את אולם בית הכנסת

'דורות אברהם' בהרצאת הפתיחה המרתקת של פרופ' זאב ספראי, על התעוררותה של הלאומיות היהודית בממלכות בית חשמונאי, ועל כינונו של המרד הלאומי והדתי בשלטון הסלווקי.

הסידרה נערכת אחת לשבועיים בימי שלישי בערב, ומוקדשת לזכרו של חבר קהילתנו ד"ר חיים גולדשטיין ז"ל.

תודה לד"ר בני אדורס שבנה את הסידרה, ולחברי צוות בית המדרש - יוסי נטוביץ, יוסי מונזון, גדי ססטמן, שלומית מוטרו, צביקה ויזל ומשה ברנד – על הארגון.

בית המדרש "גיבורי ישראל" המערכת החזקה!

רביעי 18:15

הוכנית "לחלל זעזועי" היוצרת ליה גורן-זכרי בהנחיית רבנינו ורבני הקהילה והתנחלות. בנאום בילגה ה-1

רביעי 17:30

לימוד זמלא לבואי ע"ה הרב דוד סג"ל הכנה זיליבה בנים בילגה ה-1

רביעי 16:50

"אולצות האבות" לימוד בלסכת אבות ע"ה הרב זלמן לזלוב בנאום אבני א-ד

הלימודים לתקליטות בבית המדרש "גיבורי ישראל"

ליקוים: בית הספר אבני החושן, קולת הכניסה.

הזכרונות אקובלן העדכונים הטלפון: 050-3383805 054-6822099

שיעור לילדים

אנחנו הספר "מילת שירים" בשפה כרורה וקשה

מה בתוכנית:

- שיר ערבי עם הרב זאב
- סיפור יסודות האמונה
- הקשר עם הקבלה
- חילוק האישיות והחושן הקפשי
- יציאת אודות חבירות
- שיעור חשיפה

כל הילדים מוזמנים!

יו שני 16:00

לבת לילדים

הארכי סכרל

- 10:00 סיפורי חז"ל - הרבנית רותית כליזי
- 11:15 לימוד משניות - הרב יואב כהן
- 14:25 תהלים וספורי

בית המדרש "גיבורי ישראל"

שבת נרשת ויחי

שניף עוז שוהם האבות-ים

השבת לא תתקיים פעילות

נראה בע"ה בשבת הבאה

שבתא

13:00 אור קהילה/חיות

לוי' שבת ויחי

סניף שוהם אאפריה!

מסות חסידות: "המלאך הנאמן אתי מקל'ך" יחד את הנשיים" (בראשית מ"ח, ט"ז)

ערב שבת:

- 16:27 - כניסת שבת
- 20:45 - מעולת חב"ד

"וביום השבת":

- 15:15 - לימוד טגל
- 15:30 - מסקד חב"ב
- 15:45 - מסקד חב"א
- מנחה, זמנחשון, מעולות
- 17:28 - ערבית, הבדלה וישיב' חוצ'ס

אדוקים לכנס סניףא סלח' תשפ"ו רזני פקאונרית

קבלה לשיבה - 4 טיפים מעשיים להורים ולתלמידים / אבינועם הרש

עונת הקבלה לשיבות התיכוניות החלה וזה הזמן לכמה טיפים שיעזרו לכם למצוא את הישיבה המדויקת ביותר עבור הילדים שלכם:

1. אל תתפתו לשלוח את הילדים שלכם למותגים או לאן שכל החברים שלהם הולכים

ישיבה היא כמו משקפיים: לא פחות חשוב מאיכות המסגרת ולמעשה אף יותר היא הידיעה שהמספר של העדשות תפור בדיוק בהתאם למידתכם. נכון שמוניטין של ישיבה מלמד בדרך כלל על האיכות שלה. האקלים. ההישגיות. ובכל זאת זה ישיבה תיכונית מעמידה מעל ל-90% מהבוגרים שלה שזכאים לבגרות לא אומר שזה המקום האידאלי עבור הילד שלכם.

לא כל התלמידים בנויים למתח ההישגי או לעומס או לתחרותיות. לפעמים יש ישיבות שהמוניטין שלהן פחות 'קריבי' ובכל זאת יכולות להתאים לילדים שלכם ולשמש עבורם כפלטפורמה אידאלית לצמיחה ולהתפתחות. אל תשללו אותן כל כך מהר.

תכל'ס, אז מה כן?

חפשו ישיבה שלילד שלכם יהיה בה קודם כל נעים והוא ירגיש מוגנות.

שאלו הורים ותלמידים הלומדים באותה ישיבה איך האינטראקציה מול הרמ"ם: פתוחה? כנה? אמיתית?

תזכרו שבסוף מה שהכי חשוב זה הקשר האישי עם הר"מ שדרכו התלמיד חווה את הישיבה.

אם הר"מ של הילד שלכם איכפתי ומסור והילד שלכם ידע וירגיש שיש לו כתובת שהוא יכול לסמוך עליה, כנראה שהוא יצלח את שאר האתגרים שמחכים לו.

העצימו את הילדים שנכון שתהיה להם נחיתה יותר רכה אם הם ילכו עם החברים, אבל יש להם את כל הכוח גם ללכת לבד במקרה ששיבה אחרת תתאים להם יותר.

תזכרו שאם אתם תאמינו בהם, הם יאמינו בעצמם!

2. ימי הערכות להורים זה אחלה, אבל לא ככה בודקים ישיבה.

רוצים באמת לדעת איך נראה האקלים בישיבה?

אז תצטרכו להתאמץ קצת יותר מאשר לאסוף את עצמכם ולהגיע וליום הערכות מלא בעוגיות, מיחס לשתייה חמה ושעור קצר עם ראש הישיבה ומנהל החטיבה.

כל ישיבה אוהבת להראות קודם כל את ה'סלון' שלה וזה לגמרי אחלה וטבעי.

אבל כשרוצים לראות אם הבית נקי פותחים גם את הארונות וכן, מסתכלים גם על מצב השירותים.

תכלס, אז מה כן?

תקבעו פגישה שלא ביום הקבלה לשיבות ותחוו על בשרכם את האווירה. נסו לדבר ספונטנית עם שני תלמידים ותשאלו אותם אם הם נהנים. אם טוב להם. הסיכוי שתגיעו לאמת בצורה כזו הוא הרבה יותר גבוה. תסתכלו איך הישיבה נראית. האם יש סדר וניקיון? כן, גם נייר טואלט בשירותים יכול לשדר הרבה דברים על ההתנהלות.

תזכרו שהמשפט: א-לוהים נמצא בפרטים הקטנים—המשפט האלמותי הזה תקף גם לשיבות.

3. ישיבה תיכונית זה ממש לא חתונה קתולית!

אחד מהחששות של ההורים זה מה יקרה עם ה'שידוך' לא ילך והתלמיד ירגיש שהוא נחנק או שלא רואים אותו והוא יקמול בישיבה? ובכן, בישראל 2025 יש היצע של ישיבות שמעולם לא היה קודם. במקרה הכי גרוע: הילד שלכם פשוט יחפש ישיבה אחרת.

רק מה, נסו להתמקד בעיקר: יש ישיבות שמתהדרות במגמות הרפואה, סייבר, ביולוגיה והבינה המלאכותית שלהם. זה באמת נהדר. אבל נדמה לי שכדאי שהילדים שלכם יצאו קודם כל בני אדם.

תכלס, אז מה כן?

תשאלו את הילדים שלומדים שם, האם הם מקפידים להרים את הכיסאות בסוף היום כדי שלמנקה שיכולה להיות אמא או סבתא שלהם לא יכאב הגב.

זה גם בדיוק ההבדל בין בית חינוך שמחנך לערכים ולמידות לעוד סרטון של יוטיוב שהוא בעצם ספק אינפורמציה.

תזכרו שבסוף, אם הילדים שלכם יזכו לקבל חינוך אידאליסטי של מידות וערכים, מעבר להצטיינות בישיבה, אתם תהיו המרוויחים העיקריים של העניין

4. בחינות הקבלה.

אחד מהדברים המלחיצים ביותר הורים וילדים כאחד הוא בחינות הקבלה:

איזה רושם הם יעשו על הבוחנים (בעוד כמה שבועות, בסוף שבט, חבריי הרמ"ם ואני נבחן תלמידים לכניסה לישיבה) ואיך הילדים והנערים יתפקדו.

מאוד חשוב: לא לשחק ולהעמיד פנים שהילדים שלכם הם משהו אחר. לא להגזים עם התשובות ובוודאי שלא לצייר מציאות דמיונית שלא באמת משקפת את עולמם הפנימי העכשווי של הילדים שלכם.

תכלס, אז מה כן?

שיהיו הם עצמם. אותנטיים. שיספרו על החלומות האמיתיים שלהם. אפשר גם על ההתמודדות.

אנחנו לא בוחנים מלאכים, שיבוטים או AI. אנחנו בוחנים בני אדם.

חשוב שהילדים שלכם ידעו מדוע נאמר: "ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד". ערב זה כישלון. לילה. ערפל. אילו הקב"ה היה רוצה אותנו רק מצליחים הוא היה בורא את העולם רק בבוקר. (רעיון ששמעתי מהרב שטנור אשכנזי).

ואם הקב"ה יכול לקבל אותנו גם עם הכישלונות, אז בוודאי שגם הישיבה תקבל את הילדים שלכם כמו שהם.

מה אני מחפש כשאני בוחן תלמיד? רצון להצליח. להתקדם. להתעלות. מודעות לאחר. אהבת אדם. חיבור עצמי ובעיקר נער שידע שהוא נער. עם ענווה מובנת ואכפתיות.

נער שרוצה לקבל ומודע לחולשות ולחסרונות שלו ובכל זאת אומר הנני.

נער עם ניצוץ בעיניים שרוצה לשתות את העולם בקשית ולתקן אותו מהשורש.

תזכרו להגיד לילדים שלכם שיבואו פשוטים. אמיתיים. אין דבר שיותר קונה מזה.

יאללה, שיהיה לכם בהצלחה והמון סייעתא דשמיא בבחירת המקום המתאים ביותר.

